

ку по милостині, а сотки тисяч дітей не мають де приклонити голову, а заледво научились говорити, вже знайомі з своїми муками неминучої нужди. Нема більшої бідності рівної для всіх, чепецької, яку знали наші предки. По зяті і щоденно росте бідність тої класи людей, котра витворює все спільне багатство.

І ся бідність росте тим більше, чим більше зростає багатство, створене мозолями тоїж класи.

Спитайтеж себе: де причина вашої бідності, де корінь страждання ваших жінок і дітей? Ось ті причини: за дуже довгий і тяжкий робочий день, нищать силу робітника і ззараня робить його калікою, за цю працю є винагороджений так скупо, що йому по частині не вистарчає на самий мізерне удержане; заробіток не забезпечує і кождий робітник знає, що вистину свого життя він має бути в армії безробітних, не мати в той час німаточки хліба. Цей безмірний труд за грошеву платню — є покочаний тому, що робітник є безсильний перед силою пана і примушений підчинитись його усьлякам. А сила пана — в капіталі, в спільнім багатстві, збитім в руках капіталістів. А чим сильнійше росте те багатство, тим більше воно скуплює ся в руках капіталістів, а з тим сильнійше давлене капіталу на кия робітників, тим то труднійше для них завоювати собі кусок хліба і годину меншої праці. Багатство зродило бідність. Багатство створене працею робочих має в руках капіталістів.

А що таке безробітє — той бич працюючих? Чи тому буває безробітє, що нікому не потрібний ваш труд, що не потрібні ті річчї, котрі ви можете створити? Ні! В той самий час, коли сотки тисяч потребують ма